

Slovo života – září 2019

„Proto se navzájem potěšujte a jeden druhému duchovně prospívejte“ (1 Sol 5,11)

Apoštol Pavel píše křesťanské obci, kterou sám založil v Soluni. Nemůže se k nim již vrátit, protože od nich musel kvůli velkým těžkostem a pronásledování utéci. Přesto svými dopisy dál s láskou doprovází jejich život a chválí je za stálost a vytrvalost ve víře. Stali se příkladnými svědky!

Pavel zná hluboké otazníky této obce, její existenciální otázky: Co nás čeká po smrti? Má-li se brzy vrátit Pán, jak se vhodně připravit na jeho definitivní příchod?

Pavel neodpovídá pomocí nějakých návodů, ale spíše nově vyznává svoji víru: Ježíš položil svůj život z lásky k celému lidstvu a svým vzkříšením otevřel všem lidem cestu k Životu.

Jako přípravu na jeho návrat doporučuje Pavel žít v každodenním životě podle evangelia, poctivě pracovat a budovat bratrské společenství.

„Proto se navzájem potěšujte a jeden druhému duchovně prospívejte.“

Pavel to zažil na vlastní kůži: evangelium dává vyklíčit semenu dobra, které Bůh zasel do lidského srdce.

Je to semeno naděje, které roste v osobním a každodenním setkání s Boží láskou a rozkvétá ve vzájemné lásce. Je to podnět k boji se špatným semenem individualismu a lhostejnosti, které působí osamění a konflikty, k tomu, abychom navzájem nesli svá břemena a vzájemně si dodávali odvahu.

Je to prosté Slovo, které mohou chápat a uskutečňovat všichni, které však dokáže přinést revoluci do našich osobních a společenských vztahů.

Je to cenná rada, která nám pomáhá znovu objevovat zásadní pravdu bratrství, kořen mnoha kultur. Tak ji vyjadřuje princip filosofie bantu ubuntu: „Jsem tím, čím jsem, zásluhou toho, čím jsme my všichni.“

Toto bylo vůdčí myšlenkou politické aktivity velkého metodistického lídra Jižní Afriky Nelsona Mandely, který řekl: „Ubuntu neznamená nemyslet na sebe, ale spíše si položit otázku: „Chci pomoci komunitě, která je kolem mne?“ Jeho koherentní a odvážné působení vedlo k historickému převratu v jeho zemi a k velkému pokroku společnosti.

„Proto se navzájem potěšujte a jeden druhému duchovně prospívejte.“

Jak toto Slovo žít?

Tím, že „se budeme snažit růst ve vzájemné lásce ve svých rodinách, ve svém pracovním prostředí, ve svých církevních společenstvích a sdruženích, ve farnostech atd. Toto Slovo od nás vyžaduje hojnou lásku, takovou, která dokáže překonat míru průměrnosti i různé hranice pramenící z našeho nenápadného sobectví. Stačí jen pomyslet na určité aspekty lásky (tolerantnost, pochopení, vzájemné přijímání, trpělivost, připravenost ke službě, milosrdenství vůči skutečným nebo domnělým nedostatkům našeho bližního, sdílení hmotných statků atd.), abychom objevili mnoho příležitostí, jak ji žít.

Budeme-li v našem společenství mít ovzduší vzájemné lásky, je zřejmé, že její teplo bude nepochybně přecházet i na všechny ostatní. I ti, kteří ještě neznají křesťanský život, pocítí jeho přitažlivost a jednoduše, téměř bez povšimnutí, budou do něho vtahováni, až se začnou cítit součástí téže rodiny.“

„Proto se navzájem potěšujte a jeden druhému duchovně prospívejte.“

V tomto duchu vznikla v italském Palermu asistenční skupina lékařů různé specializace, psychologů a ošetřovatelů, kteří jsou k dispozici nejchudším lidem ve městě. Protagonisté říkají: „Jsme skupina lékařů a zdravotníků z různých křesťanských církví. Slova evangelia nás vyzývají k tomu, abychom v každém člověku viděli bratra nebo sestru, zvláště v nemocných, v těch, kteří se o sebe nedovedou postarat. Mezi lidmi, kterým pomáháme, jsou i lidé těžce nemocní nebo lidé závislí na hrách či internetu. Nabízíme jim svoji odbornost na místech, kde pracujeme, posilujeme již v místě existující lékařské ordinace. Abychom se navzájem udržovali v obraze a mohli si sdělovat různé naléhavé případy, zařídili jsme si chat na WhatsApp, facebookovou stránku a e-mailový adresář.

Ačkoli tato skupina vznikla teprve nedávno, už funguje, zejména pro uprchlíky, zvláště pro adventistickou komunitu z Ghany, která je ve městě. Naše skupina je početná a radostná, zažíváme radost z toho, že si navzájem pomáháme jako bratři, jako děti jednoho Otce.“

Letizia Magri